

gidsen GPS

13 februari – 17 februari

Stelt er een eer in
rustig uw eigen zaken te behartigen
en met eerlijke arbeid
in uw onderhoud te voorzien,
zoals wij u bevelen hebben.
Dan zal uw gedrag
een **waardige indruk** maken
op de buitenstaanders
en zijt gij van niemand afhankelijk.

1 Tesselonicensen 4,11-12

Het nummer dat mij als toeschouwer in het circus altijd het meeste boeit is het trapezenummer. Hoe twee mensen **het wagen** om daar hoog in de nok alle wetten van de zwaartekracht te tartten, en van te voren beloven onvoorwaardelijk **mekaar op te vangen**. De salto mortale's die ze daar riskeren, dat adembenemende spel van vliegen en vangen, van vasthouden en loslaten – het blijft een prachtig beeld van wat het leven en samenleven is...

En terwijl die twee daar zo met elkaar omgaan, spelenderwijze, tégen alle wetten van de zwaartekracht in, houden beneden de mensen hun adem in. En als het lukt roepen ze verbaasd: 'Oh, dat zoiets kan! Twee mensen die elkaar vertrouwen, elkaar zo de ruimte geven én elkaar toch zo vasthouden als het er op aan komt!' Ze roepen bravo's van waardering en opluchting daar beneden, en ze houden hun hart vast, hun eigen kleine bange hart...

Henri Nouwen vertelde ooit in een interview in Wereldwijd (nr. 247 – sept. 1994): 'Ik ben een groot liefhebber van trapezekunstenaars. Een paar jaar geleden ben ik met mijn vader naar een circus getrokken in Duitsland. Er waren vijf Zuid-Afrikaanse trapeze – artiesten. Toen ik hen aan het werk zag, was ik daar zo wég van dat ik dacht dat ik mijn roeping gemist had. In de pauze ging ik die groep opzoeken. Ik heb deze mensen nadien heel goed leren kennen. De troep bestond uit drie vliegers en twee vangers. Ik was gefascineerd door hun kunsten. Veel van wat zij vertelden, was voor mij enorm symbolisch. Op een zekere dag zei de leider van de troep: 'Henri, nu moet je eens luisteren. Ik ben vlieger, ik doe triples, ik krijg enorm applaus. Maar de eigenlijke held van het verhaal is de vanger. Hij moet mij uit de lucht grijpen. Ik kan alleen maar deze risico's nemen als ik op hem kan vertrouwen. Mijn grootste bekoring bestaat erin om te gaan zoeken naar de armen van de vanger. Terwijl ik alleen maar mijn handen moet uitstrekken opdat hij mij zou kunnen vangen.'

Geert Dedecker

Kies uit het vele goede het beste!

Een vrouw zag op straat drie mannen zitten.

"Ik ken jullie niet" zei ze, "maar ik zie dat jullie honger hebben. Kom maar binnen in mijn huis."

"Wij gaan niet samen het huis binnen," zeiden de mannen.

"Waarom niet?" vroeg de vrouw

Een van de mannen zei: "Wij zijn **rijkdom**, **succes** en **liefde**."

Vraag aan je man wie van de drie hij in huis wil."

Haar man zei: "Laten wij rijkdom uitnodigen."

De vrouw wilde liever succes uitnodigen,
maar de schoondochter stelde voor om liefde uit te nodigen.

De vrouw ging naar buiten en vroeg aan de mannen:

"Wie van jullie is liefde? Want die is welkom in ons huis."

Liefde stond recht en ging het huis binnen.

De twee anderen stonden ook recht en volgden hem.

Verbaasd zei de vrouw: "Ik heb alleen liefde uitgenodigd. Waarom gaan jullie ook naar binnen?"

De oude man zei: "Als je rijkdom of succes had uitgenodigd, dan waren de twee anderen blijven zitten.

Maar je hebt voor Liefde gekozen, en waar hij gaat daar gaan wij samen met hem."

Leven van je klokhuis

Over leven gesproken: ik vergelijk dat graag met een appel. Een appel met schil en vlees en **klokhuis**. De schil, dat is de buitenkant, dat wat op het eerste gezicht te zien is: wat we hele dagen doen, hoe we ons organiseren, wat we zeggen en hoe wij ons uitdrukken, enz...

Zoals de schil van de appel bepaald is door zon en regen, door bemesting en verzorging, zo is ons leven ook getekend door al of niet toevallige invloeden van buitenaf: onze opvoeding, de vorming die wij genoten, de taal die we met de moedermelk ingelepeld kregen, de streek waar wij wonen, de cultuur die ons omgeeft, de tijdsgeest, de mode... Wij zijn kinderen van onze tijd, zeggen we, en dat is aan de buitenkant te zien.

Maar wij zijn nog zoveel meer.

Als je wat dieper boort, kom je terecht in het vlees van de appel. Dat is wat de appel waardevol maakt. In het vlees zitten de vitamientjes, de smaak, de voedingswaarde. Dat is meer dan aan de schil te zien is.

Vraag is dus: wat maakt ons leven waardevol? Die vraag komt vaak op als het niet meer evident is wat we doen, als het niet meer ronddraait. Waarom maken we bepaalde keuzes? Of zoals iemand het verwoordde tijdens een conflict in de vereniging: waar zijn we in godsnaam mee bezig!

Bij die vragen praat je niet meer over wat je doet, maar waarom je het doet. Over de motieven die je drijven, over waarden die je in je leven belangrijk vindt. Je hebt het dan over eerlijkheid, vriendschap, verbondenheid, vrede, respect... en die waarden zijn ook te zien aan de schil. Ze doordesemen ons handelen, ze klinken mee in ons spreken.

Maar er is nog meer.

Als je nog wat dieper boort, komt je terecht bij het **klokhuis** van de appel.

Normaal is dat iets wat je weggooit. Je kan daar niet veel mee doen. Nochtans haalt een appel al zijn kracht en smaak en kwaliteit uiteindelijk uit zijn **klokhuis**.

Wat is ons **klokhuis**?

Wat is de kern van ons leven, dat waar het uiteindelijk om gaat? Wat -of Wie- is het eerste en laatste antwoord? Wat of Wie is de Bron? Anders gezegd: wie is onze God?

Vandaag de dag kan dat van alles zijn. Mensen zijn op vele wijzen op zoek naar hun **klokhuis**, naar iets dat hun leven samenhang geeft, dat hen verbindt met al wat leeft, naar religie dus. Maar religie en geloof zijn niet hetzelfde.

Onze geloofsboek, de Bijbel, is het groot verhaal van **mensen op zoek naar hun klokhuis**. Via ervaringen komen zij Hem op het spoor die meer is dan mensenwerk. Wie is die wondere aanwezigheid die er was toen wij gered werden uit Egypte? Geleidelijk komt zij op het spoor van Jahwe: Ik zal er zijn voor u. Dat is de naam van onze God. Dat is de kern, ons **klokhuis**.

Anders gezegd: wij zijn van bij de wieg tot aan het graf, en tot over het graf aangesproken met die naam. Wij zijn beminde mensen, totaal en onvoorwaardelijk. Dat is het **klokhuis**, de kern die heel ons leven doordringt en die te zien is aan de schil, de buitenkant van ons leven.

Wij zijn meer dan onze buitenkant. Wij zijn meer dan ons waardenpatroon. Wij zijn bezielde met een grote onvoorwaardelijke Liefde. Als dat zo is, dat kan het ook aan ons te zien zijn. Dat is wat Mozes bedoelde als hij aan het volk een leefregel gaf: een nieuwe manier van leven, in 10 punten, want wij zijn volk van God, volk van "Ik ben er voor u", en dit mag zichtbaar worden in onze relaties, in ons omgaan met elkaar, in onze politiek en economie.

Leven vanuit je **klokhuis**. Bij niemand hebben we het zo sterk gezien als bij Jezus. Alles sprak in Hem van 'Ik ben er voor u'. Het klonk mee in zijn woorden, het doorscheen zijn handelen, zo dat mensen zeiden: 'Kijk, er gaat van Hem een kracht uit die mensen beter maakt. We hebben God gezien, we hebben Hem zien gebeuren'. 'Wie mij ziet, ziet de Vader', laat Johannes hem zeggen tegen Filippus. Jezus, de zoon van de mensen, heeft God zichtbaar gemaakt. Hij was sacrament van God, kan je zeggen. Het gaat hier dus niet om ceremonieën en vieringen, maar om een mens die Gods liefde aanwezig brengt.

Carlos Desoete

DE KRACHT VAN DE LIEFDE

Ik geloof in de **kracht van de liefde**.
Liefde die een weerloos mens waardeert.
Liefde die onvoorwaardelijk is.

Ik geloof in de **kracht van de liefde**.
Liefde die een mens vertrouwt.
Liefde die een mens in liefde omvormt.

Ik geloof in de **kracht van de liefde**.
Liefde die mensen samenbrengt.
Liefde die vreemden tot naasten maakt.

Ik geloof in de **kracht van de liefde**.
Liefde die gastvrijheid hooghoudt.
Liefde die om niets gegeven wordt.

Ik geloof in de **kracht van de liefde**.
Liefde die de Ander in de ander ziet.
Liefde die hoop in wanhoop geeft.

Ik geloof in de **kracht van de liefde**.
Liefde die geen tijd kent.
Liefde die last verlicht.

Ik geloof in de **kracht van de liefde**.
Liefde die niet zal doven.
Liefde die kille harten verwarmt.

In het leven kun je niet achteruitrijden. Je kunt de dagen niet omkeren en van de avond naar de morgen gaan om zo je mooiste dagen terug te halen. Je moet vooruit. Dag na dag. Jaar na jaar. Je kunt niet blijven staan. Niemand kan de tijd vasthouden. Er zijn zeer veel kruispunten. Let op de lichten. Ongebreidelde hebzucht, krankzinnig egoïsme, ziekelijke jaloezie zijn rode lichten in het leven, waarachter alleen maar kronkelpaden en verborgen afgronden liggen. Vriendelijkheid, vergevingsgezindheid, dienstvaardigheid, zachtmoedigheid zetten je levenslichten op groen. Met deze dingen kun je vooruit. Wees vriendelijk en lief in het dagelijks verkeer met mensen en dingen. Laat de motor van je hart altijd warm draaien en vergeet niet dat er maar één veilig contactsleuteltje bestaat: Gods liefde.

Door het geloof
spreekt God,
door de hoop
helpt God,
door de liefde
geeft God.
R de Langeac

Een maatschappelijk werker die zich lange jaren had ingezet voor de plaatselijke gemeenschap zei: "Ik heb alles gedaan wat ik kon om mensen te helpen, maar ik heb weinig dankbaarheid gezien. Mensen zijn vooral op zichzelf gericht." De wijze merkte op: "Geluk begint pas als je stopt met oordelen."

The Ocean in the Dewdrop, Francis J. Padinjarekara

liefde
volhardt
in het scheppen van ruimte
blijft waaien
als een milde lentewind
die bloeien laat
en nooit verstikt

liefde
loopt
niet te koop
uitdagend
met hoge borst

liefde
kent geen trots
die beschadigt
en beschaamd maakt

liefde
wil niet winnen
niet zelfgenoegzaam zijn
zich niet handhaven

liefde
verdraagt geen onbetrouwbaarheid
maar deelt de vreugde
om mensen
die op elkaar aan kunnen

liefde
is een alomvattend huis
en biedt een dak
voor totaal vertrouwen
voor grenzeloos verwachten

liefde
houdt eindeloos vol
valt niet af

liefde alleen
laat zich kennen
als toekomst die blijft
Sytze De Vries